

A STUDIA SLAVICA SAVARIENSIA HÁROM ÉVTIZEDE

A Studia Slavica Savariensia első kötete 1992-ben jelent meg. A kiadványok tematikája nagyon sokszínű volt. A nyelvészet és az irodalomtörténet számos részterületét érintették a tanulmányok. Bár az első kötetekben soknyelvű írások láttak napvilágot, a nemzetközi olvasóközönségre számítva a későbbiekben a szláv nyelvek mellett elsősorban csak az angol és a német nyelv jelent meg.

A témákat az is meghatározta, hogy egy vegyes tartalmú tanulmánykötet jött-e létre avagy éppen egy nemzetközi tudományos konferencia előadásai láttak-e benne napvilágot. Alkalmanként a szombathelyi tanszékhez kötődő, jubiláns szlavistákat köszöntő számok is megjelentek. A tanulmányokat több kiadványban könyvismertetések is követték.

A kötetekben egy időben túlsúlyban voltak az orosz nyelvű és témájú dolgozatok. A mindenkori szerzők emellett főképpen a déli szláv nyelvekre és kultúrákra fordítottak figyelmet. Utóbbi érthető, hiszen a tanszék eredetileg orosz profilja előbb a szlovén/nemzetiségi szlovén, később a horvát/nemzetiségi horvát képzéssel bővült. Emellett a közvetlen nemzetközi kapcsolatokat a térbeli elérhetőség okán a szomszédos szlovén és horvát területekkel építette ki a szombathelyi szlavisztika.

„Megindította a Studia Slavica Savariensia című folyóiratot, amely jelentős tekintélyt vívott ki magának elsősorban déli szláv nyelvterületen, ám ami még ennél is fontosabb: lektorált orgánumban biztosított publikációs lehetőséget kezdő kutatóknak, doktoranduszoknak, fiatal kollégáknak.” – Így méltatta kerek jubileumán a folyóiratot elindító, annak sokáig felelős szerkesztőjeként is jegyzett Gadányi Károly szerepét a budapesti szlavisztika akkori irányítója, Nyomárkai István. Lektorált folyóirat révén a kiadvány DOI-számmal rendelkezik, ez kedvez a nemzetközileg számon tartott közlésekre törekvő szerzőknek, különösen a pályakezdőknek.

E folyóirat indulása a szombathelyi felsőfokú oktatási intézményben azonban nem volt egyedülálló. „A 90-es évek elejétől e tekintetben is fordulat következett be a főiskolán. Megnőtt az igény tanszéki, ún. szakspecifikus kiadványok kiadására – írta a fordulópontot jelentő időszakról Pusztay János –. Alapvető szempontnak tartottuk azonban, hogy ezek a kiadványok ne legyenek periférikus, provinciális kiadványok, amelyekben az adott tanszék oktatói esetleg másutt elhelyezhetetlen tanulmányaikat, írásaikat publikálhatják, formálisan eleget téve a tudományos munkára vonatkozó követelményeknek. Ellenkezőleg, a tanszékeknek olyan profilú sorozatokat kell tervezniük, amely profilok lehetőleg másutt nincsenek képviselve, s amelyhez meg tudják nyerni az adott szakterület hazai és külföldi képviselőit.”

A tanszéki periodika szerkesztésében, kiadásában – publikációik mellett – rendre közreműködtek a mindenkori tanszéki oktatók.

A 2022. év, mint jubileumi esztendő előtt is tiszteleg – néhány év kimaradás után – a jelenlegi, újabb kötet, amely az utóbbi éveknek megfelelően viseli a „NYELVÉSZETI ÉS IRODALMI FOLYÓIRAT / JOURNAL OF LINGUISTICS AND LITERARY SCIENCES / ČASOPIS ZA JEZIKOSLOVJE IN LITERARNE VEDE / REVIJA JEZIČNIH I KNJIŽEVNIH STUDIJA / LINGVISTIKI I LITERATUROVEDENIJA ЖУРНАЛ ЛИНВИГВИСТИКИ И ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЯ“ alcímet. Az időközben „megkarcsúsodott“ tanszék munkatársai mellett a tanszék „holdudvarából“ jelentkeztek szerzők új tanulmányokkal, melyek szűk betekintést adnak a közép- és dél-európai szlavisták jelenlegi érdeklődési körébe, amely – bizonyára nemcsak a szerkesztő érdeklődési körének köszönhetően – elsősorban kulturológiai vonatkozású. Kötetünkben a tanulmányok eredeti – szláv – nyelvei mellett angol összefoglalók és angol kulcsszavak segítik a más nyelvűek tájékozódását.

Köszönet szerzőinknek a szakszerű, alapos kutatásaikért és elemzéseikért!

A szerkesztő